

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Tredje behandling af lovforslag nr. L 205:

Forslag til lov om beskyttelse af havmiljøet.
Af miljøministeren (Svend Auken).

(Fremsat 24/2 93. Første behandling 18/3 93. Betænkning 27/5 93. Anden behandling 4/6 93. Tillægsbetænkning 9/6 93).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kim Behnke (FP):

Under andenbehandlingen af lovforslaget gjorde Fremskridtspartiet gældende, at vi gerne ville have forslaget tilbage til udvalget for at få lejlighed til at afprøve nogle forskellige synspunkter gennem en serie af spørgsmål. En del af de spørgsmål er blevet optrykt i betænkningen. Men at spørgsmålene er blevet stillet og besvaret, er ikke ensbetydende med, at tingene er faldet ud på en tilfredsstillende måde. Derfor vil jeg gerne bruge et par minutter her ved tredjebehandlingen til at redegøre for, hvorfor vi er dybt bekymret over den måde, spørgsmålene er blevet besvaret på, og den lidt arrogante holdning, der er at læse mellem linjerne i besvarelsene.

Vi har i Danmark det privilegium, at der i Nordsøen er forekomster af kulbrinter. Det er et privilegium, der betyder, at den danske betalingsbalance vel årligt bliver begunstiget med 5½ mia. kr. eller noget i den stil. Og det betyder, at selv om der måtte udbryde en oliekrise som den, vi oplevede i 1973 og 1979, er vi dybt privilegerede i Danmark. Hvorfor? Det er da ikke, fordi vi fra statens side har været specielt kloge. Nej, det er, fordi en række private investorer på meget gunstig vis har forstået at udnytte disse forekomster af kulbrinter.

Derfor skal vi være meget varsomme, når vi i anden sammenhæng – og i dette tilfælde i miljøministerens ressort – laver forskellige ændringer og opstramninger af nogle regler, som kan være nok så logiske, hvis det gælder al anden virksomhed end f.eks. som her offshorevirksomhed. Det kan være nok så relevant at stille krav om, at et skib, der passerer igennem danske farvande, skal opfylde en række be-

stemmelser, men sådanne bestemmelser kan vise sig at være skæbnesvangre, når man bruger dem i relation til olieplatforme og lignende offshore-aktiviteter.

Derfor er det, jeg tillader mig at sige, at den ånd, hvori besvarelsene er givet, er lidt overlegen og lidt arrogant, som om dette bare var ubetydeligt. Det er så sandelig ikke ubetydeligt for dansk økonomi, at der er en blomstrende offshore-aktivitet. Så sent som for et par dage siden har energiministeren haft den glæde at kunne offentliggøre endnu en aftale mellem Dansk Olie & Naturgas og DUC om nye, store naturgasleverancer. Men det forudsætter så, at miljøministeren ikke i sit ressort går hen og lægger unødige hindringer i vejen for en effektiv udnyttelse af Nordsøen.

Det er netop et af problemerne, den berøringsflade, der bliver mellem miljøministeren og energiministeren. Energiministeren har nogle forpligtelser via lovgivningen, og miljøministeren kommer nu ved hjælp af denne lovgivning imellem, om man så må sige. Kompetencefordelingen mellem energiministeren og miljøministeren er aldeles uafklaret. Der er en formulering om, at ministeren skal fastsætte nogle nærmere regler, og vi får så i besvarelsene at vide, at man selvfølgelig vil tale med hinanden osv. Men det fjerner ikke det grundlæggende problem, at kompetencefordelingen er uklar.

Der kan være dobbeltadministration, og der kan være nogle sager, hvor det er meget tvivlsomt, hvordan man skal forholde sig, hvis tingene skal undergives en retsbehandling. Der har tidligere været eksempler på retssager mellem den danske stat og DUC, og der er ingen grund til, at Folketinget medvirker til at skabe større klarhed på området end nødvendigt.

Så er der hele diskussionen om §§ 30-33, hvor ministeren stort set bare har en stribe bemyndigelser. Igen må man sige, at vi er dybt foruroligede over den ånd, hvori besvarelsene bliver givet. I bestemmelserne står:

»Miljøministeren kan, herunder til opfyldelse af internationale aftaler ...«

Altså den slags meget, meget bløde formuleringer er vi bekymret for – særlig på miljøområdet. For pludselig har vi en eller anden sag – mere eller mindre korrekt belyst i dagspressen – der fortæller, at nu er der ude på en af olieplatformene hældt en spand spildolie over